

ningsafgift indsat for at imødekomme et ønske fra rederierne og skibsværftsindustrien.

Ved den nu foreslåede ændring nedsættes størrelsesgrænsen for skibe, der kan afsættes afgiftsfrit, til 5 BRT. Fiskerierhvervets ønske imødekommes herved i betydelig udstrækning. Det bemærkes i denne forbindelse, at afgiftspligt for skibe og både under 5 BRT ikke medfører, at fiskere, som anskaffer sådanne fartøjer, bliver belastet med afgift. De pågældende fiskere vil ligesom andre registrerede virksomheder have fradragsret for indgående afgift.

Reglerne i lovens § 12, stk. 1, punkt g, om afgiftsfrihed for reparationsarbejder m. v. på skibe vil som følge af den foreslåede ændring ligeledes komme til at gælde for skibe ned til 5 BRT.

Til § 1, nr. 3.

Ifølge lovens § 17, stk. 1, skal der udstedes dateret faktura for leverancer fra registrerede virksomheder. Fakturaen skal indeholde oplysning om leverandørens navn og adresse, modtagerens navn og adresse samt leverancens art, omfang, afgiftspligtige værdi og afgiftsbeløbet. Selv om denne faktureringspligt i lovens § 17, stk. 7, er begrænset således, at den ikke omfatter detailhandlere og lignende virksomheder, kommer detailhandlere ofte ud for at skulle udstede fakturaer, der opfylder de ovenfor nævnte krav. Hvis kunden selv er en registreret virksomhed, må denne nemlig have en sådan faktura for at kunne udnytte fradragsretten for indgående afgift, jfr. herved lovens § 18, stk. 4.

Der er af Butikshandelens Fællesråd fremsat ønske om en lempelse af kravene til fakturaernes indhold i tilfælde, hvor det drejer sig om salg til mindre beløb.

Det er foreslået at imødekomme detailhandelens ønske, således at kravene lempes for fakturaer til et samlet beløb af højst 100 kr.

Til § 1, nr. 4.

Efter lovens § 17, stk. 6, kan reglerne om fakturaernes indhold fraviges for transportydelser samt for torvesalg. Det har ved lovens administration vist sig hensigtsmæssigt også i andre tilfælde at foretage en tilpasning af faktureringskravene under hensyntagen til de former, hvorunder handelen foregår.

Til § 1, nr. 5 og 6.

Efter bestemmelserne i lovens § 20, stk. 1, og § 22, stk. 1, har virksomheder inden for andre erhverv end landbrug og fiskeri m. v. en frist for indsendelse af angivelse og betaling af afgift på 20 dage fra afgifts-

periodens udløb. Denne frist gælder ikke blot for virksomheder med kvartalsafregning, men også for virksomheder, der har tilladelse til månedlig eller ugentlig afregning. Ved de foreslåede ændringer forlænges fristerne for samtlige disse virksomheder med 1 måned.

Til § 1, nr. 7.

En virksomhed, hvis indgående afgift i en afgiftsperiode er større end den udgående afgift, skal efter lovens § 23 have udbetalt forskellen senest 14 dage efter, at toldvæsenet har modtaget angivelsen for den pågældende periode. Det foreslås nu dels at gøre udbetalingen afhængig af, at angivelserne for tidligere perioder allerede er modtaget af toldvæsenet, dels udtrykkeligt at foreskrive, at skyldige beløb vedrørende tidligere perioder modregnes ved udbetalingen.

De foreslåede tilføjelser tilsigter at undgå udbetaling af godtgørelser til virksomheder, der skylder staten afgift. Den foreslåede forlængelse af angivelses- og betalingsfristerne ville forøge risikoen herfor.

Til § 1, nr. 8.

Efter bestemmelserne i lovens § 28, stk. 1 og 3, skal virksomheder inden for landbrug og fiskeri m. v. indsende angivelse og betale afgift senest den 20. i den anden kalendermåned efter afgiftsperiodens udløb. Ved de foreslåede ændringer forlænges angivelses- og indbetalingsfristen med 1 måned, således at angivelse og betaling skal finde sted senest den 20. i den tredje kalendermåned efter afgiftsperiodens udløb.

Til § 1, nr. 9.

Under hensyn til, at det under nr. 11 er foreslået, at der tilvejebringes mulighed for at kræve afgift af tjenesteydelser, der indkøbes i udlandet, men udnyttes her i landet, foreslås det at ændre overskriften til lovens afsnit XI.

Til § 1, nr. 10.

Forslaget om at ændre lovens § 29, stk. 4, således at skibe på 5 BRT og derover kan indføres afgiftsfrit, er en konsekvens af det under nr. 2 stillede forslag.

Til § 1, nr. 11.

Efter den gældende lov er der ikke hjemmel til at opkræve afgift af tjenesteydelser, der indkøbes i udlandet, men udnyttes her i landet. Der kan således ikke kræves afgift i tilfælde, hvor en bygherre træffer aftale med et udenlandsk arkitekt- eller ingeniørfirma om projektering af byggeri her i landet, når